உ

கணபதி துணை.

ஸ்ரீ மெய்யப்பசுவாமிகள்

சரித்திர சங்கிரகமும்,

பதிற்றுப்பத்தந்தாதியும்.

(:o:)

இரண்டாம் பதிப்பு.

இவை

ஸ்ரீவன்றொண்டரவர்கள்

மாணுக்கருளொருவராகிய

காரைக்குடி

ராம.சொ. சொக்கலிங்கச் செட்டியாரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று,

ஷை சுவாமிகளின் சேஷ்டபௌத்திரர்

மெ.மெ. மெய்யப்பசெட்டியாரவர்களால்,

மதுரை

ஸ்ரீ ஜ்ஞானசம்பந்த விலாஸப் பிரஸில்

அச்சிடப்பெற்றது.

துன்மதி௵ ஐப்பசி௴

கஉகக.

☞ இந்நூல், இற்றைக்கு முப்பது வருஷங்களுக்குமு
அச்சிடப்பெற்று, வெளிவந்து நாளடைவிலே படிக்கவிரும்பின
களுக்குக் கொடுக்கப்பெற்று, முழுதுஞ் செலவாகி விட்டபடிய
இப்பாட்டுடைத்தலைவர்களாகிய ஸ்ரீ மெய்யப்பசுவாமிகளின் சேவ
பௌத்திரராகிய மெ. மெ. மெய்யப்பசெட்டியாரவர்கள் இதை
மேலும் அச்சிடவேண்டுமென்று விரும்பியதுநோக்கி, இரண்டா
றையும் அவ்வாறு செய்யப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஸ்ரீமெய்யப்பசுவாமிகள் பௌத்திரிகுமாரரும்
இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கருளொருவருமாகிய
அள. ராம.
திருநாவுக்கரசு செட்டியாரவர்கள்
இயற்றியது.

பொன்மாது கலைமாது புகழ்மாது சிவஞான புனித மாது
முன்மாதர் திகழ்மதுரை முதுபதியெல் லையைக்கடவா முனிவர் கோமா
என்மாதா பிதாமகனென் றேத்துறுமெய் யப்பசுவா மியின்ருட் கேய்ந்த
நன்மாலைப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி சரிதமுட னயப்பச் செய்தான்.

தென்னவனுட் டிற்காரைத் திருநகரிற் கல்விநலஞ் சிறப்ப வாழ்வோன்
நன்னயமா வணிகர்குலத் திராமனு தப்பெரியோ னயந்து பெற்ற
தன்மைமிகு மென்னுசான் பிள்ளையார் பட்டியெனுந் தனிப்பேர் பூண்ட
பொன்னகர்வாழ் கோயிலினன் மெய்ஞ்ஞானத் திற புணர்த்தும் புனிதமு

என்போன்ற சிற்றறிவோர்க் கெளிதாகப் பலநூல்க ளிசைத்தன் போடு
நன்பார்ந்த நெறியறியும் படியோதி நலம்புரியு நாவ லோன்செம்
பொன்போன்ற சடைக்கொன்றைப் புதுமாலை யணிபரமன் பூம்பா தத்
லன்பார்ந்து கண[illegible]த்தான் சொக்கலிங்க தேசிகன் மெய் யறிவன் மாதே

உ

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீமெய்யப்ப சுவாமிகள் சரித்திர சங்கிரகம்.

ஸ்ரீமெய்யப்ப சுவாமிகள், பாண்டிநாட்டிலே புராதன சிவஸ்தலங்களுள் ஒன்றாயதும், மதுப்பிரியமுனிவர் முதலிய ஆன்றோர்கள் பூசித்துப்பேறுபெற்ற சிறப்புடையதுமான கோயிலூரென்னும்சமிவனசாமீப்பியம்பெற்று அதன் கீழ்த்திசையிலுள்ள காரைக்குடியிலே, தனவைசியர் குலத்திலே இளையாற்றக்குடிக்கோயிற் கழநிவாசற்குடி வகுப்பிலே, மெய்யப்பசெட்டியாரென்னும் புண்ணியசீலர்பூர்வசென்மங்களிற் புரிந்துவந்த பெருந்தவத்தாலொருசற்புத்திரராய் வந்தவதரித்து வளர்ந்து வந்தார்கள்.

இவர்கள், பாலியந்தொடுத்தே, "கற்கசடறக்கற்பவை கற்றபின் னிற்கவதற்குத்தக" என்றதேவசுருதி இலக்கணஇலக்கியர்களாய், நன்னூல் பலகற்றுத்தெளிந்த அறிவும், அதற்கு இயைந்த ஒழுக்கமும்வாய்ந்து, சாதுசங்கங்களைப்பலகாலடுத்து வழிபடுஞ்சத்துவவியல்பை மேற்கொண்டு நெறிவழுவாது ஒழுகி வருவாராயினார்கள்.

இவ்வாறொழுகும் பிரமசரியத்தின்மேற் சிலநாள் இல்லறவொழுக்கமேற்கொண்டு அதிலுவர்ப்புத்தோன்ற, அக்காலத்தில் இத்தனவைசியர் குலத்தில் வந்தவதரித்துத், துறவிலும் நல்லொழுக்கங்களிலும் பிரசித்திபெற்றுக் கோயிலூரிலிருந்த துறவுசுவாமிகளிடத்து விளங்கிய சீலங்களைக்கண்டு பிரீதியுடையர்களாய், அவர்களிடத்திற் பலதுறவு நூல்களைப்பயின்றுவந்தார்கள். அந்நாளில் இடைஇடையே சிதம்பராதி சிவக்ஷேத்திர யாத்திரைசெய்து சிலநாளங்கங்கே வசித்து, சமுசார துக்க நிவர்த்தியிற் பேராசையுடையர்களாய்ச் சிவகைங்கர்யஞ் செய்துவந்தார்கள்.

இவர்களுக்கு, அந்நாளிற் சிலகாலம் ஒரு வயிற்றுநோயிருந்தது. அக்காலத்திலே பாண்டிநாட்டுச் சிவக்ஷேத்திர யாத்திரைசெய்யக்கருதி முதலில் துவாதசாந்த புரமாகிய மதுராபுரிக்குவந்து, பொற்றாமரையிலே ஸ்நானஞ்செய்து ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரேச தெரிசனஞ்செய்துகொண்டு சிலநாளங்கிருந்தார்கள். அப்போது வயிற்றுநோய் சாந்தமானதுதெரிந்து, இத்தலத்திலே நமக்குத்திருவருள் துணைசெய்யுமென்று பொதுவகையான் மதித்துக்கொண்டு, தாங்கருதி வந்தபடி ஏனையசிவஸ்தலங்களுக்குஞ் செல்லுங்கால், வயிற்றுநோய் மீளவும்வந்தது. வரினும் உத்தேசித்தபடி அத்தலங்களைத்தெரிசித்துக்கொண்டுமீட்டும் மதுரைக்குவந்தார்கள். வந்தவுடன் அவ்வயிற்றுநோய் சாந்தமாயது. அது நோக்கி அம்மதுராபுரியில் மேலுஞ்சிலநாள் வசிக்குங்கருத்துடையவர்களாயிருந்தும், உடன்வந்த நண்பர்கள் கருத்துக்கிணங்கி அம்மதுராபுரியினின்றும் ஒருவாறாகச்சென்று கோயிலூரையடைந்தார்கள்.

அப்போது இடையிலே சாந்தமான வயிற்றுநோய் முன்போல வர, அதுகண்டு இஃதென்னையோ வென்றாலோசித்து, இவ்வயிற்றுநோய்க்குத்தான், அநாதிதொடுத்துத் தொடர்ந்துவந்த பிறவிநோய்க்குத்தான், பரம அவுழ்தம், துவாதசாந்தபுரமாகிய மதுராபுரிவாசமேயென்று துணிந்து, பசுவைநோக்கிய கன்றுபோல மதுராபுரியைநோக்கி அளவுகடந்த அன்பும் ஆராமையும் பொருந்தக்கண்ணீரும் கம்பலையுமுடையவர்களாய் "எம்பிரானெனையேயென்று" கொளுங்கொலோ என்னும் வேண்டுகோளுடையர்களாய்ச்சென்று மதுராபுரிக்கு வந்துபொற்றாமரை ஸ்நானஞ்செய்து சித்திவிநாயக ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசுர தெரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருந்தார்கள். திருவருளினாலே வயிற்றுநோய் முற்றும் நீங்கிவிட்டது. அதனாலும், முன்னுள்ள அதிவிருப்பத்தாலும், சீவ பரியந்தம் இம்மதுராபுரியெல்லையைவிட்டுநீங்குவதில்லையென்று உறுதியான விரதமேற்கொண்டு, குடும்பப்பற்று முற்றும்நீக்கிச்சிவதீக்ஷாதி சிவசமஸ்காரமுற்றும்பெற்று அம்மதுராபுரி நிவாசராய் வீற்றிருந்தருளினார்கள்.

அப்படி வசித்துவருங் காலமுழுதுந் தினந்தோறும் பொற்றாம

ரையிலும்* புறத்தொட்டித் தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து, ஜெபதபதியானபூசாதி சிவநியமங்களை முடித்துக்கொண்டு, திருவனந்தல் முதலிய ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரேச பூசாகாலங்களெல்லாந் தவறாது தரிசித்து, உச்சிக்காலத்துக்கு முன் மீட்டும் அத்தீர்த்த ஸ்நானஞ்செய்து, உச்சிக்கால தரிசனமுஞ்செய்தலும், இதற்கிடையே அநேகபிரதக்ஷண நமஸ்கார பாராயணாதிகள் செய்தலும், பின்பு அபராந்ந காலத்தில் ஒருவேளைபுசித்தலும், போசனானந்தரம் பொற்றாமரை ஸ்நானம்செய்து, நியமாநுஷ்டான பரர்களாய்த் திருமாலைத்திருப்பணி செய்தலும், சைவசித்தாந்த சாஸ்திரசிரவணாதிகள்புரிதலும், அர்த்தசாமபூஜாகாலத்திற்றவறாது தரிசித்தலும், சொக்கநாதஸ்வாமி சுவர்ணரத்தினமயமான சிவிகையூர்ந்து எழுந்தருளுந் திருக்கோலந் தெரிசித்துக்கொண்டுசென்று மீனாக்ஷியம்மையாராலயத்தையடைந்து திருப்பள்ளியறைப் பூஜாதரிசனஞ்செய்தலும், அதுபரிபூர்த்தியானபின் புறம்போந்து ஆடிவீதி பிரதக்ஷணஞ்செய்து சென்று நிராகாரசீலர்களாய் திருமடத்திற் பூமியிற் சயனித்தலுமாகிய நித்திய நியமங்களை மேற்கொண்டு இந்நியமங்களில் ஒன்றேனும் ஒருசிறிதேனும் ஒருதினமேனும் ஒருகாலமேனும் தவறாது திருவருளுடனின்றுசெலுத்த உள்ளக்கிளர்ச்சியோடு நடத்திவந்தார்கள்.

இப்படி வருங்காலத்திலே, சுவாமிகள் சிவாலயத்திருப்பணிசெய்து பெரும்பேறடைதற்குரிய பெருந்தவம் பூர்வஞ்செய்துள்ள, அமராவதிபுத்தூர் வயி. நா. க.ராம. வகையினரைப்பற்பல திருப்பணியிற் புகுத்தியுய்விக்கத் திருவுளங்கொண்டு, முதலில் புஷ்பத்திருப்பணியிற்றொடங்குவித்து, அதனைத்தாங்களேவகித்து நடத்திவந்தார்கள். அத்திருப்பணி நடந்துவரவர அவர்களுக்குப் பொருளபிவிருத்தி முதலிய லாபகரங்கள் மிகுந்துவந்தன.

அதன்பின், ஸ்ரீ மீனாக்ஷியம்பாகோயில் முதற்பிரகாரத்து வடக்குத்திருமதில் மிகப்பழுதாயிருந்ததைநோக்கி அம்மட்டிலதனைச் சீர்ணோத்தாரணஞ் செய்விக்கலாமென்று மிகவெகுவாகச் சொல்லியினை

* இப்புறத்தொட்டித்தீர்த்தஸ்நானம் ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசுரர் மகாயாதகனுக்கு ஆக்ஞாபித்த முறையை அநுசரித்து மேற்கொண்டது.

க்கி அத்திருப்பணியிற் றொடங்குவித்தார்கள். அவர்களும், நமது சுவாமிகள் சொல்வனவெல்லாம், உத்தமோத்தம சிவபுண்ணியவிசிஷ்டமாவதொன்றோ, பொருள்விருத்திமுதலிய இன்மைப்பயன்களைத் தருதலும் நேரேதெரிகின்றோம் என்றெழுகின்ற வுள்ளக்கிளர்ச்சியால், சுவாமிகள் சொல்வதைச்செய்வதில் அதிப்பிரியர்களாய் அத்திருமதிற்றிருப்பணியைப் பூர்த்திசெய்தார்கள். அப்போதும் பொருள்விருத்திமுதலிய பற்பல நலங்கள் மேலுமேலும் கைகூடிவந்தன. அதனாலவர்கள் மனஊக்கந்தெரிந்து அம்முதற்பிரகாரத்தளவரிசை இரண்டாம்பிரகாரத் தளவரிசை திருப்பள்ளியறை முழுதும் சொர்ணமயமாக்குதல் முதலிய திருப்பணிகள் செய்வித்தார்கள்.

அவைகள் பூர்த்தியானவுடன், அம்முதற் பிரகாரத்திருமதிலில் கல்வியறிவில்லாரும் காட்சி மாத்திரத்திற் கண்டின்புறவும், கற்றவர்களும் இவை கேள்விப்பொருளைக் காட்சியளவையில் அநுபவமாகக் காட்டும் எடுத்துக்காட்டென்றுகொண்டாடவும், பெரியபுராணத்தை அநுசரித்து உண்மை நாயன்மார்களது நாமரூப சரித்திர விசேடங்களைச்சித்திர வரிசைகளாகத் தமது திருக்கரத்தாற் குறித்துக்கொடுத்து எழுதுவித்தார்கள்.

அதன்பின்பு, சுவாமிகோயில் முதற்பிரகாரத் திருமதில் பெலமாயிருந்தாலும், மண்டபங்கள் மிகப்பழுதாயும் பலமுடுக்குகளாயும் பிரகாரம்வருவதற்கு முட்டுப்பாடாயுமிருந்தமையால் அவைமுழுதும் பிரித்துப் புதிதாகப்பிரகாரம் நேராய்வரும்படி ஒழுங்குபெறச்செய்து அத்தெற்குத்திருமாளிகைப் பத்தியில் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களைப் பிரதிஷ்டை செய்யக்கருதி, அந்நாயன்மார்களிற் சில மூர்த்திகளில்லாமலும், உள்ளமூர்த்திகளுக்கும் பூசை முதலியன இல்லாமலும், இரண்டாம்பிரகாரத்து நிருதிமூலையில் கவனிக்கப்படாமலிருப்பனதைக்கண்டு திருவுள்ளம்வருந்தி, அம்மூர்த்திகளுடன் மேலும்வேண்டிய மூர்த்திகளைச்சிற்ப முறைப்படி செய்வித்துப் பூர்த்தியாக்கி, மேற்கருதியபடி அத்திருமாளிகைப்பத்தியிற்சிற்பவர்க்க முறைப்படி பீடமெடுத்து, அதன்மேல் அவ்வுண்மை நாயன்மார்களைப் பிரதிஷ்டைசெய்வித்து, ஈசுர௵ தைமீ நடந்த ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசுரமஹா

கும்பாபிஷேகத்துடன் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்து, நித்திய பூசையும் அந்நாயன்மார்கள் திருநட்சத்திரந்தோறும் விசேஷபூசையும் நடத்திவரச்செய்தார்கள்.

அதன்மேல், சொர்ன ரத்தின ரசிதாதிகளால் ரிஷப கைலாச நந்தியாதிவாகனங்களும், முத்துக்கவச கிரீடகங்கண குண்டலகோளகாதிய திருவாபரணங்களும், இன்னும்பற்பல இன்றியமையாதவைகளும் செய்வித்தார்கள்.

அதன்மேல், சுவாமி சந்நிதியிலுள்ள பெரியகீழைக்கோபுரம் பழுதாயிருப்பதைக்கண்டு, அதனாலபாயம் வருமென்றுகருதி கவர்ன்மென்டார் அந்தமட்டிற் சித்திரைவீதியிற் சனங்கள் செல்லாமலடைத்துவைத்ததுமன்றி, அக்கோபுரத்தையும் இடித்துவிடுவதாகக்குறித்திருந்தசமயம், அக்கோபுரத்தினுள்ளேறிப்பார்க்கப்பயந்து எல்லாரும் ஒதுங்குவதுதெரிந்தும், நமது சுவாமிகள் திருவருளே துணையாகத்துணிந்து, அதனுள்ளேறி எங்கும்பார்த்து இதைப்பெலப்படுத்தலாமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு, வெளிவந்து வயி. ராக. ராம. நாகப்பசெட்டியாரவர்கள் வேங்கடாசலச் செட்டியாரவர்கள் இருவரிடத்தும், இக்கோபுரத்தை இடிக்கவிடாமல் பாதுகாத்தற்கோர் உபாயம் உண்டு, அதற்கான செலவுதொகையும் சுருக்கமாகச்செய்யலாம், அஃதாவது ஒன்பதுநிலையுள்ள இக்கோபுரத்தினது அடிநிலைமாத்திரம்முற்பக்கம்பிற்பக்கத்திலுள்ள நாலுதுவார பாலகர்களையும், அந்த வரிசையிலுள்ள மற்றுஞ்சுதைகளையும் தெளிவாகச்செய்து வர்ணம் வைத்துவிட்டால், யாருக்கும்இடிக்க மனந்துணியாதென்று இதமாகவும் பொருத்தமாகவும் எடுத்துச்சொல்லி, அச்சொல் நயத்தினாலேயே அவ்விருவரும் அதற்குடன்பாடு செயக்கண்டு, குறித்தபடியே அதிசீக்கிரம் செய்வித்துக்காட்டிய அளவில், அவ்விருவருமிக மகிழ்ந்து, அக்கோபுரமுழுதும் அவ்வாறுசெய்ய மிகப்பெருந்தொகை செல்லக்கூடியதாயிருந்தும், இவ்விதமே இக்கோபுரமுழுதுஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்று அவர்களை கேட்டுக்கொள்ள, அவ்வாறேஒன்பது நிலையும் பரிபூர்த்திசெய்வித்து மேலும், அம்பாசந்நிதிக் கீழைக்கோபுரம் தெற்கு மேற்கு வடக்குக்கோபுரங்களையும் பெலப்படுத்தி அவ்வாறே செய்வித்து நிறைவேற்றினார்கள்.

இத்திருப்பணிகள் நிகழுங்காலமெல்லாம் நமது சுவாமிகள் நித்தியநியமமாக மேற்கொண்ட சுவர்னபத்மினி ஸ்நானுஷ்டானுடான செபதபதியான பூஜாதிகள் அவ்வக்காலமெல்லை கடவாதுபுரிந்து, திருவனந்தல் முதலிய காலங்கடோறும் ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசசிவதெரிசனஞ்செய்துவருகின்ற அக்காலங்களினிடையிடையே, கோபுரங்களிலேறிச்சிற்பர்கள் செய்துவருஞ் சுதாவிக்கிரகாதிகளைத் தங்கள் திருக்கரத்தாற் றிருத்திக்காட்டி அவ்வாறுசெய்வித்தலும், அங்கங்கே சிவபரத்துவ விளக்கமாகச் சிவாகமாதிகளிலுள்ள சிவசம்பந்தமான மூர்த்திகளைத் தாங்களே குறித்துக்கொடுத்து இன்னவிடத்து இன்னவிக்கிரகங்களைச் செய்கவென ஆக்ஞாபித்துப் பின்னரும் நேரிற்பார்த்துத் திருத்தஞ்செய்தலும், பொற்றாமரையைச்சார்ந்த வடக்குத்திருமதிலில் ஆரம்பித்து அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற் சரித்திரங்களை, அப்புராணத்துக்கு இஃதோர் காட்சிப்புலனாமுறையென்று அறிஞரெலாம் வியப்பச்சித்திரரூபமாக எழுதுவித்து, யாவரும் அக்காலத்துநடந்த அத்திருவிளையாடல்களை இக்காலத்து நேரிற்காணப்பெற்றோமென்று மகிழச்செய்தலும், தங்களது அரும்பெருமகிமைதெரிந்து தங்களைத் தரிசிக்கப்பெறுதலே பெரும்பேறென்று வந்துவணங்கும் உத்தமபத்தர்களுக்குச் சிவசாஸ்திரோபதேசஞ்செய்து, கற்றதனாலாயபயன் வாலறிவனாகிய சிவன்நற்றாடொழலே யென்றுண்மை விளக்கி, அதனை இறுகப்பற்றி நிற்கச்செய்தலும், "தாம் பிரமங்கண்டவர்போற் றம்மைக்கண்டாங்கதுவே, நாம்பிரமமென்பவர் பானன்றே" என்பதுமுதலிய உண்மைநூல்களையெடுத்துவிளக்கி நாம்பிரமமென்னும் மாயாவாதமுதலிய அந்நியசமயங்களிற் புகுதாமல்விலகச்செய்தலும், அத்தகை உத்தமபத்தருள்ளே பெருஞ்செல்வர்களாயுள்ளாரைக்கொண்டு திருநந்தனவனமுதலிய திருப்பணி செய்வித்தலுமாகிய இவைபோலின்னும் பற்பல சிவகைங்கரியங்களையே செய்துவந்தார்கள்.

இத்தகைய சிவபுண்ணியமெல்லாஞ்செய்து முற்றினவர்களுக்கே உண்மை நாயன்மாரது ஒப்புயர்வில்லாத் திப்பியகைங்கர்யமாகிய உத்தமோத்தம சிவபுண்ணியங் கைகூடுமென்னு முண்மைவிளக்குதலாக, "உத்தமச்சிவபத்தரிற் பெரிதுத்தமர்களாய்ச் சைவப்பிரபுகுல

சிரேஷ்டர்களாயுள்ள தேவகோட்டை மெ. வகையார் வயி. நாக. ராம. வகையார், மற்றும் அன்பர்களாகிய எல்லாருக்குந் தமது திருவுள்ளக் கருத்துத் தெரிவித்து அவர்யாவருங்கொடுத்த பெரும்பொருள்கொண்டு ஸ்ரீமீனாக்ஷியம்மையார் சந்நிதிவீதியிலே குருபூசை மடாலயம் செய்வித்து அதில் வெகுதான்ய௵ தை௴த்திலே கண்ணப்பநாயனார் குருபூஜா விசேஷ சுபதினத்திலே, முன்னரே சிற்பவிதிப்படி தங்களாற் செய்விக்கப்பெற்ற உண்மைநாயன்மார் திருவுருவத்திருப்படம் பிரதிஷ்டை செய்வித்து நித்தியபூசையும் கண்ணப்பநாயனார் குருபூசைமுதலாக நைமித்திக விசேஷ குருபூசை முதலியனவும் நடத்தி, இவைகள் எப்போதும் நடந்துவருதற்குரிய மூலதனப் பெருக்கமும் நிறைத்துவைத்து, இத்தகைய உத்தமோத்தம சிவபுண்ணியப் பிரதிஷ்டாபகர்களும் பரிபாலகர்களுமாகிச் சைவசித்தாந்த சன்மார்க்க சற்சனசேவியர்களாய் வீற்றிருந்தருளினார்கள்.

இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீமெய்யப்பசுவாமிகள் மதுராபுரியினெல்லைகடவாது வீற்றிருந்தருளித் தமது காலமுழுவதும் மனம் வாக்குக் காயங்கள் மூன்றினாலும் சிவகைங்கர்யம் செய்தமர்ந்த சிவநியமச்சிறப்பினாலும் நிர்மலாந்தக்கரண விசேஷ நிரந்தர சிவத்தியான ஞானயோக சீலத்தினாலும், தங்கள்காலமுழுதும் சிவவிஷயமாகவே செலுத்தி வந்தார்கள்.

இவ்வாறு ஸ்ரீமெய்யப்பசுவாமிகள் முப்பத்தைந்துவருஷகாலம் சிவானுபூதிப்பெருஞ்செல்வர்களாய் நம்மனோர்க்கெல்லாம் சிவநியமநிதரிசன பூதர்களாய் இம்மதுராபுரியெல்லை கடவாது வீற்றிருந்தருளிக் கலியப்தம் சகூஅள பார்த்திப௵ மாசி௴ ருஉ சோமவாரம் துவாதசி திதி திருவாதிரை நட்சத்திரம் மிதுனலக்கினம் கூடிய சுபதினத்திலே அகண்டாகார சச்சிதானந்த சொரூப ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசுரர் திருவடி நிழலிற் கலந்தருளினார்கள்.

இவர்களாற் செய்யப்பெற்ற திருமாலைத்திருப்பணி நியமமும், உண்மை நாயன்மார் குருபூசை நியமமும், திருநந்தனவனத்திருப்பணிமுதலிய பலவகைத் திருப்பணிகளும் மதுரைத் திருப்பணியாள

ராகிய வயி.நாக.ராம. வகையாராலும் ராம. மெ. வகையாராலும்நடை பெற்று வருகின்றன.

இவர்களாற் சைவசமயத்தில் சத்திபுத்தியும் சிவபத்தியும் திராவிடவேத பாராயண சிவபூசாதி சிவநியமமும் சிவசாஸ்திரப்பிரக்ஞையும் பெற்றுச்சீடர்களாகும் பெருந்தவம் வாய்ந்தோர் நம்மனோர் பலர்.

நம்மையெல்லாம் தங்கள் சீடர்களாக ஒப்புக்கொண்டு நம்மைவழிப்படுத்திய நமது குருமூர்த்திகள் ஸ்ரீமெய்யப்ப சுவாமிகளாதலால் குருவைத்துதித்தல் உத்தம சிவபுண்ணிய மென்பது பெரியோர்கள் ஆஞ்ஞையாதலால் குருஸ்துதி ரூபமாகிய ஸ்ரீமெய்யப்ப சுவாமிகள் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி யென்னும் இந்நூலை அறிவிற்சிறியனாகிய தமியேன் குருப்பிரசாத சித்தியின் பொருட்டுச்செய்தேன்.

ஸ்ரீமெய்யப்பசுவாமிகள் சரித்திர சங்கிரகம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

மெய்யப்ப சுவாமிகள்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

ஓங்கருவா யுருவாகி யுருவருவா யுவைகடந்த வொருத்தன் கூடற்
றேங்கருவாய் பொற்கமலந் தேரிரவி பலகாட்டுந் தெய்வ வாவிப்
பாங்கருவா முகத்தனருட் சித்திவிநா யகற்பணிந்து பரமா னந்த
நீங்கருவாழ் வருள்வாய்மைக் குருமணிக்கிவ் வந்தாதி நிகழ்த்து வேனால்.

நூல்.

மணியமர்பூந் திருமார்பன் முதலோர்க் கெட்டா வானவனை யாரறிந்தவ் வழிநின் றேத்துந், திணியமொமக் கியலாவென் றசாவு மும்மைத் திறன்மலத்தெம் மவர்க்கருளுஞ் செயலை மேவிக், கணியமர்பூம் பொழின்மதுரா புரியிற் பாலக் கனல்விழியு மணிமிடறுங் கரந்திட் டெம்போ, லணியமர வெழுந்தருண்மெய் யப்பநின்றாட் கன்பொருவா வின்பநிலை யருளுவாயே. (க)

அருமைமணி வரந்தெரிந்தோர் சுத்த தானத் தமைத்தருச்சித்ததன்பயனை யடையு மாபோ, லொருமையுறப் பன்னாட்செய் தவத்தினாலே யுனையிம்பர் வரப்பெற்ற வுலக மாது, தருமையுறு காரைநகரினுந்து வாத சாந்தலத் தெஞ்ஞான் றுந் தகைந்து கொண்டே, பெருமையுறப் பெற்றாண்மெய் யப்ப நாயேன் பெறலரிய தவமில்வழிப் பெறுத லென்னே. (உ)

பெறுங்கசப்பீ தென்பதினு முண்டு வாந்தி பெயினெவருங் கொள்ளாரென் பெற்றி நோக்கி, வறுங்கொடுமை யாவாத மதமுன்புக்கு மற்றதனை நீத்தருஞ்சை வத்திற் சார்ந்து, தெறும்பவந்தீர்த் தரு

ளுநெறி சைவமென்றே தேற்றிடவு மெய்க்குரவ தெளியார் சில்லோர்,
ருறுந்தகையந் நெறிப்புகுதா துலைந்தா ரந்தோ வூழ்செய்குறை யன்றி
யருட் குறையொன் றுண்டோ. (௩)

ஓதருமுன் மணிமேலாந் துவாத சாந்த வொண்டலமே நமக்கெ
ன்று முரிய தான, மீதொருவே மென்பதனை யால வாயி னெல்லைகட
வேமெனக்கொண் டியாங்க டேற, மாதொருபாற் சவுந்தரநாயகர்தம்
மால வாய்நின்று பரங்கிரிக்கு மகிழ்ந்து செல்லும், போதொருவா
தெல்லையள வுடன்போய் மீண்டு பொற்கூட லமர்ந்தருண்மெய்ப் பு
னித போற்றி. (௪)

புனைந்தகழு மணிப்பூணோன் றறிவி லாமண் புழுதிவிளை யாடும
ழப் பொலங்கை யுற்றான், முனைந்தவிளை யாட்டொழிந்தங் கதனைப்
பேணி முதமடையு மோவதுபோன் முரட்பவஞ்சத், திணர்தெமை
யு மாயிருளும் பிரித்துநோக்கா திருளையாய்க் கிடக்குமெமக் கிரங்கி
யெம்போ, னணைந்தருளால் வந்தருண்மெய் யப்ப நின்று ணவியுடம்ப
வலிதொலைப்பா னயந்தி லேமால். (௫)

நவையகன்று விதித்தபடி புனித வன்பா ளுடுபெருந் தவரிதய
நளினத் தும்பர்ச், சுவைபெறுந் தண் கருணைமது வொழுக மேவிச்
சுத்தாத்து விதபோக மருளுந் தோன்றல், பவமுழந்து தவமிழந்த
பதிதன் காமப் பாழ்ங்குழியி னிடைவீழ்ந்த பதக னேனுந், தவர்பு
கழ்மெய் யப்பவிறை நீயே யானின் றருட்கமலக் கடியனரு டந்தாள்
வாயே. (௬)

தந்தையர்தாய் போயினார் தந்தை தாயார் தந்தையருந் தவ்வை
யரு மென்று சாற்றி, முந்தைமறைப் பொருள்கோது முணிந்து தே
ற்று மூவருண் மொழிப்படியே முறையால் வந்த, தந்தையெலா ம
நித்தியர்நித் தியமாந் தாதை சங்கரனே யென்பதற்கோர் சான்ற தா
கப், பந்தமொழித் துயர்வீடு தரும்பேர் பூண்ட பரமகுர வனைப்பணி
ந்தெம் பரிவு தீர்ப்பாம். (௭)

பரிவொடுவை கறையினிற்பொன் கமல வாவி படிந்துரிய நியதி
முற்றிப் பைம்பொற் கோயிற், றிருவனந்தன் முதற்காலந் தோறுஞ்
சென்று தெரிசனஞ்செய் தெண்ணில்வலஞ் செய்து போற்றி; யரிய

சேப தியானபூ சாதி மேலு மலகின்மலர் தொடுத்தலின்ன வவனி தேர்ந்து, துரிசறச்செய் துயச்செயுமெய் யப்பனெம்மான் றுணைப்ப தங்கள் பரவிவினை தொலைப்பா மன்றே. (அ)

தொலலைவினைப் பவமுடற்ற நைந்து வாடித் துன்புறுமன் பிலி யாய துட்ட னேனு, நல்லருளே யுருவாமெய் யப்ப வாழ்வே நலமி லியென் றிகழாது நயந்தாட் கொண்டால், வல்லறிஞர் பழுதுரைப்ப வழக்கொன் றில்லை மாற்சார சம்பந்த வழக்கி தன்றோ, வில்லமெனு மிரவாமு னீத ருனே யெழிற்கொடைஞர் தொழிற்கழகா மெங்கள் கோவே. (௯)

கோவமருங் கருணைமது வொழுகுஞ் செய்ய குளிர்கமலத் தா ம்பல்விரி கோலம் போல, வாவன்மிக வருட்டிருவாய் மலர்ந்து வா வென் றழைத்தருளித் திருத்தொண்டர் புராண மாதி, மேவருணூ லரும்பொருள்கள் விரித்தா யெந்தாய் விமலமணி வாக்கடிகள் விளக் கும் வாய்மைப், பாவழங்கு இன்றுயென் பதன்மூற் பாதிப் பயன்பெ ற்றேன் பிற்பயன்மேற் பாலிப் பாயே. (௧௦)

வேறு.

பாயவா ரிதியிற் கொடிவிட முதித்துப் பண்ணவர்க் கிடர்புரிந் தெனகின், றாயசந் நிதியிற் றெண்டரோ டணைந்த தோமலு தவத்தி னே னகத்துத், தீயவெங் காம விடமுதித் தறிவைத் தின்றெழு கி ன்றதா லுண்மை,நாயக வதனை யொழித்தருள்க நல்கியெற் புரப் பதென்னான்றே. (௧௧)

ஞாலகின் புகழே யாகவென் றமுத ஞானபோ னகருரைத் துயிர்கட், கேனுமப் பாதந் திரஞ்சுதந் திரனம் மீசனவ் வீசனே யிறை நாஞ்,சாலுமன் னடிமை யெனத் தெளித்திடவுஞ் சாற்றலென் சழக் கர் தாம்பிரம, மாலமார் களத்தைக் களம்புரிந் தமர்மெய் யப்பனே யொப்பிலர் வழுத்தே. (௧௨)

தேவெனப் பிறந்து பிறந்துழ லரியைத் திசைமுகன் முதலசீ வரையான், மேவிடா துண்மைத் தேவதே மலர்த்தாள் விழைந்துமெ ய்க் கதிபெறற் குரிய, தாவதோர் சுத்தாத் துவிதநன் னெறியே யவ

லினை னடைந்திடப் பணித்தாய், தாவிலா வருளா ஹுருவுகொண் டருண் மெய்த்தாதையே தமியனேன் றமமோ. (கங)

தத்துவ மசிமா வாக்கியப் பொருளே தந்திட முப்பொருளுண் மை, கத்துவர் வீண ரொன்றென வதனைக் கனவிலுங் கருதிட லிஃ தான், நித்தகை யிலர்பா லணுகிலு மஞர்முற் றெய்திடு மெய்தலென் றிசைத்த, சத்திய பிதாவின் றிருவடிக் கமலந் தமியனேன் றலைக்க ணி யாமால். (கச)

அணியதா வறிவு மடக்கமும் பொறையு மைம்புல னெறிச் செலா மனமுந், திணியபத் திமையுஞ் சிவார்ச்சனைச் செயலுஞ் சிவாக மா தியசிவ நூல்கள், கணியகை நெல்லிக் கனியினேர்ந் துள்ளங் கசட றத் தெளிதலும் விழைந்தேன், றணியபூம் பொழில்சூழ் கூடல்வீ ற் றிருக்குஞ் சத்தியத் தந்தையாங் கருளாய். (கரு)

அருளினு கரமே யிருண்மலக் கிழங்கை யகழ்ந்தவ ரருந்துமா மூதே, தெருளகத் தறிவாந் திரியிடை நேயஞ் செறிந்திடத் திகழு மெச் சுடரே, பொருள்விரித் தருணூல் வரையறுத் துணர்த்தும் புனிதமெய்த் தாதையே நின்பாற், கருளகத் தொழிந்தாங் கொளியுறப் பாவிக் கையடை புகுந்தனன் கடையேன். (கசு)

கடைப்படு பிறவி பற்பல பரித்துக் கழிந்தபின் பெற்றமா னுட மீ, திடைப்பல துயர்நீங் கெல்லையுந் தெரியா வீந்தநீண் டியைவன புரிந்து, னுடைப்பத மடைதற் கென்பதுய்த் துணரா துழன்றன னிம் மனை வாழ்விற், றடைப்படி லெவனோ வுய்குவன் றுவாத சாந்தமா தலத்துமெய்த் தனியே. (கஎ)

தனியர சமர்ந்து புரிதலு மயன்மால் சுசியிறை பதங்களு மொருவாத், துனியவா மதனுற் சுகமென நாடித் தூண்டில்வாய்ச் சலசர மாகேன், கனியுமன் புடையார் நின்னடித் தொண்டர் கழகஞ்சேர்ந் தவர்பணி யேவற், றினியனு மொழுகு மதனையே யருண்மெய் யப்பனே யெனக்கினி யானே. (கஅ)

எனக்கெனச் செயல்வே றில்லைநின் செயலே யாவையு மங்ஙன மாக, வெனக்கெனச் செயநா னெனலது நிபமா விரும்புவிப் பிறந்து

ழல் கின்றேன், கனக்குழா மெனவா குதிப்புகை நோக்கிக் களிமயி
லகவிடக் குவளை, வனக்கமேனுக் குணர்ந்தாங் கெழிபொன் சொரியு
மதுரைவீற் றிருக்குமெய் மணியே. (௧௯)

மணியினி லொளியின் மறைந்தெம தகத்தே மன்னிவீற் றிருப்
பவுங் கழுவி, மணியினி லொளிகாண் மரபினுள் ளன்பாம் வளர்கடை
கோலியைத் தறிவாந், திணிகயி றதனாற் கடைந்துகாண் கில்லாச் சி
றுவரேம் பருவமோர்ந் தெமர்போற், றணிவில்பே ரருளாற் போந்த
னை யான்மெய்த் தாதையாங் கருள்வதுன் பரமே. (௨௦)

வேறு.

பரவிடா ரடிமை தாமாப் பசுபதி தமக்கு மேலா
யொருவனுண் டென்ன ரத்து விதபதத் துண்மை நோக்கார்
கரிசர்நாம் பிரம மென்றே கழறுவ ரிவர்தம் பாவ
மிரியுமோ வாலவாய்மெய் யப்பவெம் மிறைவ னேயோ. (௨௧)

இறைவனீ யடிமை யாங்க ளென்பதற் கைய மின்று
லறைவதெ னெம்மை முற்று மளிப்பதுன் கடனு மன்றே
யிறையுன தடித்தொண் டாற்றி யிருப்பதெங் கடனே யாக
வறைபுனற் கூடல் வாழ்மெய் யப்பனே யருள்செய் வாயே (௨௨)

வாயில்சேர் மனத்தர்க் கொண்ணு மணியினை யால வாயெந்
தாயினு மினியான் றன்னைச் சத்திய பிதாவை நாளுந்
தூயமா மலரிட் டேத்தித் தொழுமடி யவர்க ளம்மைத்
தீயசூழ் வினைவந் தென்னே செய்திடக் கடவ தம்மா (௨௩)

அம்மையோ டப்ப னீயென் றனைத்துள சுற்ற மாவார்
தம்மையோர்ந் திழந்து வாழுந் தளிப்பெருந் தொண்ட ரென்று
மெம்மய தீர வெண்ணி யிந்நெறி யொழுக நல்காய்
செம்மையா ரால வாயிற் றிகழுமெய் யப்ப தேவே. (௨௪)

தேவரு முனிவ ராதித் தீரரும் தெரிந்து போற்ற
நாவெழா நினது வாய்மை நலமிலே னுணர்ந்துன் பாத
மேவுற லருமை யான்மெய் யப்பனே வினையி னேன்பா
னீவிழைந் தருடி யால வாயுறை நிமல வாழ்வே. (௨௫)

வாழ்வெனக் கிதுவென் றெண்ணி மனைவிதாய் தந்தை மக்கள்
சூழ்தம ரின்னோர் வாஞ்சைச் சுழல்வளிக் கொடியோன் றாகி
மாழ்குவேற் குனது பாத மலர்க்கொளு கொம்பு நல்கி
யாழ்துய ரகற்றி யாண்மெய் யப்பனே யருளின் வைப்பே. (உசு)

வைகலு மடநல் லார்கண் வலையுறீப் பணைத்த கொங்கை
மொய்களி றெழுந்து தாக்க முதுக்குறை வின்றி மாள்கி
நைகுவ தழகோ கூட னண்ணுமெய் யப்ப னேயா
னுய்குவ தெவனீ வாளா வுற்றிடி னுணர்த்தி டாயே. (உஎ)

உணர்வரும் பொருளே நீக்கண் ணெளித்தெமர் போல வந்து
பணைமுர சறங்காக் கூடற் பதியமர்ந் திருந்த பான்மை
யுணர்வுறச் சகல ரேமை யுய்யக்கொண் டருள வன்றோ
வணைவுற வருளாய் வாளா வமர்தியா லிஃதென் னையா. (உஅ)

ஐயனே யரசே கூட லரும்பெற லமுதே தோற்றும்
வெய்யநோய் மருந்தே பாச விமுத்தமெய் யறிவா னந்த
மெய்யமெய் யப்ப நாத விழைந்தறிந் தணுகு மாறில்
கையனேன் புலம்பு தீர்ந்துன் கழல்புகக் கருதி டாயோ. (உகூ)

கருதுவார் கருத்தி னூறுங் கழிசுவைத் தெளிய பாகை
முருகுவார் பொழில்சூழ் கூடன் முதுபதி யடைந்து போற்றி
யுருகுவார்க் கமுதை யுண்மை யப்பனை யொப்பி றேனைப்
பருகுவார்க் கலது சென்மப் பசிப்பிணி தொலைய வற்றே. (௩0)

வேறு.

தொலையா வினைசம மலபா கமுறமறு தொடர்பா ரடியவ ரிடையேகா, நிலையா யருள்புரி தலையே முறையென நினையே லதுகொடு பராவாதுன், னுலையா வருள்வலி கவினார் கொளலென வுனதா ரருள்பெற வெனையாள்வா, யலையார் புனனிறை மதுரா புரியின்மெ யடிகே ளனைவரு மறிவாரே. (௩க)

அறிவா ரறிவரு மருவோ ருருவமு மலவா யருவுரு வமுமாகா, நெறியா யினையுனை யெவமுனோர் குவமென நிகிலா கமமுறை யுணராதே, வறிதா குவரிவர் சிறியா ரெனவுனி வலிதா ரருளினம் வடிவே

யாய், வெறியார் பொழின்மதுரையில்வாழ் வுரியமெய் விமலா வரு ளொனன் மிகையாமே. (௧௨)

மிகநீ டியவினை புரியா முனமதன் வினைவா லவனியின் மிசைவாரா, விகவாழ் வலதருள் பெறுமா நெறியுற விலகு யலைவுறன் முறையேயோ, வுகவா ரிதியென மடவார் வெருவிவி னுறுமா ளிகையுற வடியாரோ, திகவா வரவொலி மிகுதூ ரியவொலி யெழுமா மதுரைமெ யிறையோனே. (௧௩)

இறைவே றிலைநமி லகமே பிரமமெ னிவர்சா தனமென வொருநாலே, லுறுவா னவைகொடு பெறுமா வுளகுறை யுவர்பா லுறலெவன் முரணுமா, ஷிறைவே றவனருள் பெறுவா னவைசெய விருண்மா மலசகி தர்களான்மா, நெறியே யிதுவென வறிவா னருளுமெய் நிமலா மதுரையி லுறைவாழ்வே. (௧௪)

உறையார் விழியர்பு ளகமா ருடலர்மெ யுளமா ரழல்படு மெழுகாவா, ரறைதே னுகரித ழியனே பரமென வரியா தியர்பசு வெனவோரா, வுறையா வழிபடு மிவரோ டுடனுறை வொருவா வகைதின மருள்வாயோ,கறைவா யளவிடு மெயில்சூழ் நகரெலை கடவா தமர்தரு பெருமானே. (௧௫)

பெருவா னகடுற வளரா வமர்பொரு பிறரா னிகழ்துய ரணுகாமே, தருவா னவரிடு மாணு மெனவிளை தருகா மதுகரி மதமோடே, வருவே கவதிவி ணதிவா ணியமுனை வரல்போ லொழுகும துரைவாழ்வோ, னருள்வாய் மையனைமை யுடையான் மலரடி யடைவா ரிருமையு முடையாரே. (௧௬)

உடையா வலியினர் புரமூ வருமெரி யுறுநா ளழிவிலர் பெருவாழ்வே, படையா மருவின ரெனவோ ருதிபல பலவா றுழல்வதென் மனமேநா, மிடையா தருள்பவன் மதுரா புரியின னிசைவாய் மையனைமை முழுதாள்வா, னடைவா யவன்முன மயராய் வழிபடி னதிரா வருதுயர் பிதிராமே. (௧௭)

பிதிரா டகமென வருமா யையினிடை பெயரா துலகமி தெனுநூலே, முதிரா வறிவர்பி ரமமே முதலெனு மொழிவா ரதுமுர ணே

னமேவார்வா, னதிரார் கலியென மறையோ தியகிடை பவையோ துறு
கிளை மிகுவானோர், வெதிரா யிடமொழி மதுரா புரிமரு வியவாய்
மையனரு ளினன் மாதோ. (௩௮)

இனன்மா விழிவழி யுணரா வகையொழு கினதே னிறைதனி
னிறையாளு, னெனவோ துறும்வகை யனிரு லொளிர்தரு மெழிலார்
பொழின்மது ரையில் வாழ்வோ, யனகா நிறைகுண வதுலா வறிவர்
க ளதிபா வரியமெய் யுணர்வேயா, னுனதா ரருள்பெறி னிரையா
இயதுய ருறுமா வரினும தினிதாமே. (௩௯)

இனியோர் செயல்பிற முயல்வான் விழைவதெ னிறவா நலனுற
லெளிதாமீ, துனியாய் மலர்கொடு மதுரா புரியின்மெ யுறுதா ளையி
னடி பணிவாய்நீ, கனிவாய் மலர்விக சிதனு யருள்விரி கமலா னன
மொடு கனிவோடே, யினிதா முறுவலொ டெமைவா வெனவரு ளி
யவா சகமுன மறியாயோ. (௪௦)

வேறு.

அறிவ தறியே னறிந்தார்த மகத்தும் புகுதே னவர்கூறு
நெறியு மொழுகேன் பொல்லாத நிலையில் வாழ்வை மெய்யென்று
வறிதி னுழல்வேற் கரணாகி வருந்தல் சிறுவ வெனவுரைத்தாங்
கறிவை யருளு மெய்த் தாதை யருளின் றகைமை யளக்கவற்றோ ()

அளக்க வரிய தீவினைத்தென் றறைவ தறிந்தும் வறுங்காம
வளக்க ரிடைப்பட் டாயிழையா ரல்லப்ப வவர்கட் கொலைவேனும்
பிளக்க வினைத்த தடங்கொங்கைப் பிறங்க ருமு மீதாழ்த்தத்
துளக்க முறுவேற் கருட்புணையின் றருளா யுண்மைத் தூயோனே ()

தூயா ரமுதே பவக்கோடை தொலையக் கருணை பொழிபுயலே
பாயா வாயி லொருசேரப் பருகற் கினிய பசுந்தேனே
யோயா தருளுந் தூமணியே யுலவாத் திருவே யெனவோதி
மேயார்க் கினிய மெய்த்தாதை யிரைத்தாள் பரவ வினைபோமே. ()

மேனாள் வினையாற் பலபவங்கண் மேவி யுலைந்தேன் பெறற்கரிய
வானு மகிமை மானுடமீ தரிது வாய்த்து மதனருமை
யானுய்ந் துய்யு நிலைவிரைந்துற் றிறுகப் பிடியா துலைவேனே
லூனார் பிறவி யொழிந்தின்ப முறுவ தெவன்மெய் யுரவோனே. (௪௪)

உரகப் பருவாய் மண்டுக மொப்பக் கொடிய மடநல்லார்
விரகிற் றுயரு மஃதன்றி மெய்ம்மைக் குரவ மீளாத
நரகத் துயர்க்கு மிலக்காகி நையக் கடவே னுய்யும்வகை
வரகட் கருணை தாராயென் மாறாப் பிறவி தீராவே. (௪௫)

தீரத் தெளிந்தோர்க் ககத்திரியிற் றேங்கு மருணெய்த் தோபத்தறிவே
யாரச் சுடரிட் டருள்புரியு மதனி லறிவு சிறிதுமிலேற்
கிரக் கதலித் தண்டினழ லெரியக் கொளுவு லெனவருளின்
வீரத் தகையை விளங்கிடுமே மெய்யப் படிகே ளுலகமெலாம். (௪௬)

உலகெ லாமுஞ் சைவநெறி யோங்கிப்பொலியத் திருவுளங்கொண்
டிலகு மருளே திருவுருவா யிணையில் வினையேன் போல்வாருங்
குலவு கருணைப் பெருவெள்ளங் குளித்துக் களிக்க வந்தருளும்
பலரும் வணங்கு மெய்த்தாதை பதமே புணையாப் பற்றுமினே. (௪௭)

பற்று நீக்கிப் பலகலைகள் படித்தாய்ந் தநித்த நித்தமுணர்ந்
துற்று நோக்கி யுண்மையிதென் றுறுதி கோடற் குரனில்லே
னற்ற நோக்கிக் கலைகணின்றி யலைவார்க் கருளுந் தொழிலோய்நீ
குற்ற நோக்கா தருளுதிசெங் கூடல் வாழ்மெய்க் குலமணியே. (௪௮)

மணியே யியன்மெய்ச் சங்கமரீஇ வளரு மும்மைத் தமிழ்க்கூடற்
கணியே யருண்மெய் யப்பவடி யடைந்தார்க் கவலப் படுபிறவிப்
பிணிநோய் தீர்க்கு மவுடதமே யின்று தளிக்கும் பெருநிதியே
பணியே னுனையன் றொருவரையும் பரமா வருட்கண் பாராயே. (௪௯)

பாரா தியபேர்ந் தறிவு கெடும் படிதாங் கரிய துன்புறினு
நீரா ரிதழி முடியோனே நிலவும் பதியென் றுணர்ந்துள்ளம்
பேரா நிலைமை கொண்டன்று பெற்ற நிலைமைக் குறுநெறியின்
வாரா தலைதற் கென்செய்கோ வராய்மைக் கருணை வள்ளாலோ. (௫௦)

வேறு,

வள்ளை வார் குழை மாதர் மயற்படிந்
தள்ள லார்கய மாயனை யாதுநீர்
விள்ள லாதமெய்ப் பேறு விழைதிரேற்
கள்ள மின்றிமெய் யப்பற் கருதுமே. (௫௧)

கரிய கண்ட கபாலகங் காளமாற்
கரிய வீசமா தேவ வரமெனு
வுரிய நாமத் தளவினி லுண்மைநாந்
தெரிய நல்கினன் மெய்யப்ப தேவனே. (௫௨)

தேனி னேர்மொழி யார்கட் டிளைத்தவர்க்
கூனு மாவி யுடலு முதவிமெய்ஞ்
ஞான மின்றி நடலைப் படிலவ
மான நின்னதே வள்ளன்மெய் யப்பனே. (௫௩)

அப்பி லக்கர மாக்கை யலைபொருள்
புற்பு தத்தினிற் பொன்று மிளமையென்
றெய்ப்பில் வைப்பெமை யாளுடை யீசன்மெய்
யப்ப னென்றடை வார்வினை யாசறும். (௫௪)

ஆச றுத்தெமை யாளுமெய் யப்பனைப்
பேசின் மெய்க்கதி பெற்றிட லாம்பல
யோச னைக்கொ டுழிதரு மூமர்கா
ளாசை யிற்கடம் பாடலி யண்மினே. (௫௫)

அண்ணித் தன்ப ரிதயத் தமருமுக்
கண்ணிக் கென்ப கடம்ப வனத்துமெய்
நண்ணித் தொண்டர் குழாத்தி னடுவுறு
மெண்ணித் தொல்வினை பாற்றற் கெழுமினே. (௫௬)

எழுது சித்திர மொத்திரண் டிற்செலாச்
சுழனை யுற்றொலி யோடுபோய்த் தொல்லுருக்
தொழுதி ருத்தற்குத் தூரிய னென்செய்கோ
வழுதி ருப்ப னருடிமெய் யப்பனே. (௫௭)

அப்பி னேக்கர மங்கைய ரட்டல்கண்
டொப்பில் வானர சாதலி னெண்மைத்தே
யுப்பின் றட்டகூ ழேற்றுண் டுறைதன்மெய்
யப்ப னருளோர்டம ரப்பெறின். (௫௮)

பெறுவ தொன்றுமெய் யப்பயான் பேழ்கணித்
திறுதி யுற்றுமே லீண்டுறி லீசனே
யிறைவன் மாண்முத லோர்பசு வென்றுகொ
ளுறுதி நீங்கா வுணர்வோ டுதித்தலே. (ருசு)

உதவி யோதன முண்பியா வாறுபோ
லிதழி வேணிய னேபர மென்றுண
ரிதய நல்கினை யிந்நெறி நிற்பியா
யதனை யாவர்மெய் யப்ப வருளுவார். (சு0)

வேறு

அருவினைப்பல பிறவி புக்குழ லவதி பிற்பட வடைதிராற்
செருவினைப்புரி யிபமு ழக்கொலி செவியு றச்சிகி யகவநேர்
மரும துக்கமழ் முலைந கைத்திட மலரும் விற்பொலி குமுதம்வாய்
பொருவி லற்புத மதுரை யிற்பொலி புகழ்மெய் யப்பன சரணமே.()

சரவி ழிப்புய னெறிகு ழற்பகு சசிநு தற்கிரி முலையினர்
விரகி னிற்சுட ரழலி டைப்படு மெழுகெ னக்கரை யுளமிதே
யிருமை யிற்பய னுறவெ மக்கரு ளெழிலி யொத்திடு கருணையோய்
வரமெய் யப்பநின் மலர டிக்கணின் வலிய கற்குறழ் மாபெணே. ()

மரபி ளிற்பல கலைகள் கற்றுமென் வடிவி லெற்பெழ வசைவிலா
தரிய நற்றவ நிலையி லூற்றுமெ னவனி முற்றவு மழியுநா
ளுரிய வெற்பின மொடுலை வற்றெருளி ருரக முற்றெயின் மதுரைவா
யருள்மெய் யப்பன வடிக ளற்பொடு மகநெ கக்கரு தலர்களே.(சுங)

அலர்கொள் பைத்தொடை வழுதி முற்பக லவனி யைப்புய மணியுநா
ளிலகி ரத்தின படமி யைத்தென விருபு றத்துகு மலர்களா
னிலவு பப்பொடு விரைந திப்புன னிமிர்செ லற்புத மதுரைவாய்ப்
பலர்வ ழுத்துபு பணிமெய் யப்பன பதம னக்கொடு பரவுவாம் (சுச)

பரவை யிற்புனல் சுவற வுட்செறி பரிமு கக்கன லெனவெனு
தருவினைத்தொகை முழுதடக்கிந லறிவெ ழற்கினி தருளினு
விரவை யுற்றதி மறையெ னக்கணி யிணரு குத்துள கொடையினர்
தாமு ணர்த்தும துரைமெய் யப்பநி சமல மற்றறும் விமலமே.(சுரு)

விமலை மெய்த்தளி ருணமர் பைக்கிளி விளநமை யக்கர மனைவயொடே
சுணைகொ ணத்திசை பிரணை வத்தொனி சுவண பத்மினி முழுகுவோ
கணைய நற்குரு மொழியி னற்பொடு மருள்வ ளப்பதி யமருவோன்[ர்க்
வியல் வத்துவி தபத வுட்பொருள் விரிமெய் யப்பனை யடைகுவாம்.()

அடைய ளர்க்குள முரண் ழிக்கர சியணி றாத்துப திறலினோர்
குடைதி றற்புவி கள்வ ளர்ந்தருள் குமரி முக்கணன் மகனுமாண்
படைவு றத்தனி யரசி யற்றிய வதிம கத்துவ நகரினு
ளுண்டமெய் யப்பன முளமு றத்தம முடன்வி டைக்கொடு நடவுமே.

நடலை பற்பல தருபி றப்பினை நலித ரச்சுழ லுறுவதே
ஞடலெ டுத்துழ றுயர கற்றிமெ யுறுதி பெற்றிட வருதிறாற்
கடையு கத்தினு மழிவ றத்திகழ் கடிநி பத்தனி யடவியாம்
புடவி யிற்சிவ புரமெய் யப்பன புதுவி ரைக்கழல் புகுதுவோம். ()

புகைய னற்புனன் மிசையு தித்திடல் புதுமை யக்கண விடையிலே
வகைய சொற்கரி கரமெ டுப்பொடு மறைவ ளர்ச்சியி ததனின்மே
தகைய வற்புத மெனவி ளிச்செறி தரும ரைக்குல வயல்கள்சூழ்
மிகுவ ளத்தம துரைமெய் யப்பன விரைம லர்க்கழல் பரவுவாம். ()

பரம தக்கரு ளறவ ருட்செறி பரவை யுற்றெழு பரிதிநீ
யருளு மெய்ப்பதி பசும லத்திய லறையு மத்தொகை மலமொரீஇ
விரவு சத்திப திதலை யுற்றுறும் விமல முத்தியி னியல்பெலா
மருண்மெய் யப்பவெ னிதய பத்மமெ னலரு வித்திலை முறையிதோ.

வேறு

இதமருவ வருட்கைபினூற் றத்துவசோ பானத் திலங்குயிரை நலங்கொளுவ வேற்றியருண் முறையு, முதமருவு வானிரங்கு முயிர்க்கருள மீளு முறையுமுணர்த் துவகடுப்ப முதுமதுரா புரியிற், சிதமுறுகோ புரமேறி யோவர்வினை திருத்தித் திகழ்பொறியாற் புகழ்மூதனூற் செம்பொருடேற் றுபுதீங், கதமுறுநன் மணியொலிகேட் டிறங்கியா லயம்புக் கருண்மெயப்ப னடியடைந்தா ரவலமொழித் தவரோ. (எக)

அவனியிடை யாசிரிய ரறிவுடைமா ணவர்க்கே யருமையினாற் பொருளகத்தி னறிவுறச்செய் திடுவார், தவமுனிவர் புகழ்பரம சற்குருமெய் யப்ப சாமிதிருத் தொண்டர்புரா ணார்த்தமூல கின்ற,சிவை மகிழா லயமதிலிற் புறக்கண்ணி னாலுந் தெரிந்துலகர் சிவனுடையுந் திறத்தெளிது தெரித்தா, னிவன்மகிமை பொருவாது பல்லூழி யனந்த னிசைத்தாலு மளக்கவுறு மியற்கையின தாமோ. (எஉ)

இயற்கையுணர் வினரறுபான் மூவருமுன் னாளி னிரும்பணிகள் பலதலங்க ளிடையியற்றி யீச, னயத்தருபூங் கழலடைந்தா ரின்னாளி னொருங்கே நகரிதனி லோரிடத்தே நணுகியவர் தத்தம், வியத்தரு மற்புதசரித நிகழ்ச்சியொடுங் காண மேவவெலவ னென்றுகண்டார் விளம்புறச்செய் செயலாற், செயற்கரிய செய்வரெனு மறைப்பொருள் டேற்றியமெய்த் தேசிகனைப் போற்றிவரு தோற்றமது தீர்ப்பாம். ()

தோற்றமிறு வாயில்பர னாமெனமு னயன்மால் சொற்றதனா லுற்றபெருந் துன்பமிகை யோர்ந்துஞ், சாற்றுவரப் பரமுட்லிற் பலகடத்திற் றகுபோற் றயங்குமஃ தொழிந்திலையோன் றென்பரந்த மதியோ, வேற்றகடத் தினிற்பலவாய் மரன்றுகண்ட தயலோ ரிவர்க்குடன்முற் றேன்றிபதெங் கென்றுணரி னநாதி, தேற்றுபதி பசுபாச மூன்றுமென வறிவான் செப்புமெய் யப்பனுண்மை தெளித்தருள்செய் தானல். (எச)

தெளிவுறநான் காச்சிரமஞ் சேர்ந்துலக முயநூல் செப்புதருன் மேற்கொண்டு தெளித்தருளு முளத்தா, லளியமரும் பொழிற்காரை நகரிடைமுன் னிரண்டு மடுத்தநெறி சமிவனத்தி னமர்ந்திருந்து மாற்றி, விளிவரிய புகழ்மதுரா புரியிடைமெய்த் துறவே மேவியுமெம் போனடித்த விதத்தையுண ராதே, யளியுறுமெய் யப்பனைமா னிடனென்பா ருண்மை யவருரையுஞ் சிவனெனவே யறிவுறுத்த தன்றே.

அறிவரிய பரசீவ சகமூன்று மித்தை யநாதிநித்தி யப்பிரம மொன்றேயென் றோதிப், பிறிவருங்கூ டத்தனென்றோர் பொருளுளதென் பார்மெய் பேசுமுன்னா லாய்த்துணரார் பிரமமென்ப தேமு, னறைபரங்கூ டத்தனவ்வான் மாசகமா யையினா லாகுமிதோர்ந் துழிமூன்று மநாதியென வோர்வா, னிறைவனெனைப் புரக்கவெமர் போ

லருளா லுருக்கொண் டெழுந்தருண்மெய் யப்பனெமக் கினிதியம்பி னால். (எசா)

இயங்குசல தரவரவைக் கண்ணுறீஇத் தோகை யிணர்தொடை யினாலுமராத் திடைமருவி முன்ன, ருயங்குதுய ரொழித்தமர்ந்து இலதயிலத் தியாண்டு மொருவாது வீற்றிருக்கு மொளிவடிவே லெந் தை, யியம்புரைக்கொவ் வாதகுற மாதுகயங் கண்டாங் கெழின்மேனி தழீஇமருவு மியல்பதனைக் காட்டுந், தயங்குவளத் தமிழ்மதுரா புரிய மர்மெய்த் தாதை தாட்கமலம் வேட்கமல நீக்கமுறுமன்றே. (எஎ)

அன்றியெமைப் பலபவத்தி னடரும்வினைப் பிடர்நோ யலக்க ணுற நலக்கணரு ளளித்தருளி மேலும், பொன்றுதலில் சிவானந்தப் பெருவாழ்வு தருவான் புகழுலகு திகழ்மெய்யப்ப புனிதனெமக் கினி யா, னன்றுணர்வீர் நமரங்கா ணடலைதரு மிடர்நோய் நலிவுறவுண் மெலிவுறலெ னாம்வறிது கேண்மி, னென்றுதவழ் நான்மாடக் கூட லடைந் தேயவ் விறையடிக்கீழ் வரங்கிடப்போம் விரைந்தெழுதி ராலோ. (எஅ)

எழுதுகொடி யிடைமடவார் வான்றருவிற் சூழ வெறிகழங்கைப் பொறியளியென் றேங்கியுளம் வானோர், பழுதுநா னுகிற் றூலெம் பத த்தினுக்கென் றோதும் படியோங்கு மணிமாடத் தமிழ்க்கூடற் பதி யிற், றொழுதகைமெய் யப்பனடித் துணைபரவிப் பணிந்து துன்பமொ ரீஇ யின்பமுறத் துணிந்திலையான் முற்று, மிழிதகைய மடவார்குற் றேவல்புரிந் துளமே யென்புகறித் திடுநாயின் மகிழ்ந்தனையீ தென் னே. (எகூ)

என்செய்கோ வொருதமியே னேன்றுகொள்வா ரின்றி யிடர்ப் படுபல் கடைப்பிறப்பி னெண்ணிறந்த காலம், புன்செயலே புரிந்துண் மைப் போதமுறா துலைந்தாற் பொய்யாத மெய்வாழ்விற் புகுந்திடுமா றெங்ஙன, னுன்செயலே களைகணிலார்த் துரீஇயருளல் வாளா வுற்றிடி னென் பற்றுவா ருனையலதிங் குண்டோ, மின்செய்பொற்று மரைபடி ந்து புடமிடுபொன் போன்மெய் மிளிர்மெய்யப்ப பவக்குழியின் மேனு ந்தாய் லெம்விடே. (அ0)

வேறு

விடமுறழு மைக்க ணங்கை மாரை யணுகியவர் பக்க னின்று மால்கொள் விதமினிய சொற்பு கன்று மேலை விழைவோரா, தடை வுதவி ரற்ப வின்பை நாடி யகமுழுது முட்கி நொந்துவாடி யவதியுற விட்ட விஞ்சு பாவ விதியேநீ, கடிநிபவ னத்தி னின்று மேணி யொருவறவ சித்தொ ழிந்தி டாத கதியருள்மெய் யப்ப னெந்தை பாத மூளமீதா, லடலரிய வெற்றி கொண்டு மேவ லினியரிது விட்ட கன்று மீள்வ தமையுமென வுய்த்து ணர்ந்து போவ தழகாமால். (அக)

அழனடுவ ணற்பி னின்று வேனி லிடைமுகின்ம ழைப்பெய் இன்ற காலை பசலமுற வுட்பு குந்து வாவி யதனூடே, யொழுகுபனி யிற்ற ளர்ந்தி டாமல் வெறுவெளியி லுற்ற ருந்த லோவி யுடன்முழுது மெற்பெ ழும்ப நீர்செய் தவமீதே, ணழிவறுத வத்தி ரிந்த வாய்மை யகமுறம தித்து ணர்ந்து கூட லமர்தருமெய் யப்ப னங்க ளுளை னிடையேகா, வழுவறவ ழுத்தி யன்பி னோடும் வழிபடலி னித்திருந்த மூல மலமொருவி நித்த வின்ப வாழ்வு பெறலாமே. (அஉ)

பெறலரிது சொர்க்க மென்று நாடி விதியின்வழி முத்த கங்கி தேவர் பெறவலிவ ளர்த்த ணைந்த கால முழல்வீர்கா, ளறைசிவ னடிக்க ணின்ப லாது பிறபொருட் மக்களந்த வரயு ளணுகுதலு முற்ற ழிந்து போத றிண மேயா, முறைமையிதனைத்தெ ளிந்து நீவிர் பலமுண்றசெ னித்தி றந்திடாத முதமருணெ றிக்க ணின்றுவாழ்மி னெனவோதர், வறிவருண்மெய் யப்ப னெந்தை பாத நிழல்விரிம னத்தர் புன்க ணீடு மருவினைவெ துப்பொ ழிந்து சேர்வர் பெருவாழ்வே. ()

பெருவரையி லப்ப வந்த வேழு முகில்பொழிம ழைக்கு டைந்திடாது பிறைமுடியி டைக்கி டந்த நாலு பெயலேகா, வொருவறநெருக்கு சந்து வாயின் மயிர்நுழைவ றக்க விந்து மேன்மை யொடுகுடிலெ னத்தி கழ்ந்த கூட னகர்மேயான், மருண்மலவ ழுக்க கன்று போக வருளறன்மு ழுக்கி யங்கி ரீயென் மடியிருவிநித்த வின்பமாகு மமுதீயா, வருசகல ரைப்பு ரந்து தாயின் முறைதெரிமெய் யப்ப னெந்தை பாத மலர்முடிமி சைப்பு னைந்துளோர்தம் வினைபோமே.[அச]

வினைவழியே மக்குடம்பை யீசனருள்வதுகுருக்கண் முன்பி
னனம் விரிமலமிரித்தமைந்து சாலவொருநாளு, னெனுமுணர்வை
விட்டிருந்து வாழ்மெயருள்விரவுதற்கி தின்றி வீணி விடர்தருவி
னைப்புரிந்து மாய்வதழகாமோ, சினமுறுபகைக்கொலுங்கை வாகி
னதுகனிசெகுத்தலன்றி யேவர் திரடமபுயத்தரிந்து னோர்க
ளுரையாய்நீ, மனமிதையறத்தெளிந்து கூடல்வளநகர்மெய் யப்பன்
முன்பு மேவி வழிபடவிழைத்தி யென்சொலீது மறவாயால். ()

மறைசொல்பிரமத்தையன்றி யெது முளவலவெனப்புகன்ற
பாவமருவுயிர்த்மக்கு வம்பினேது மவர்நாமே, நிறைபரநகைத்த
விர்ந்து வேறிலெனவுரைபிதற்றி முன்பின் மாறுநிலைகொளவுரை
த்திரண்டு நாசமுளவாமா, றைசொலின்விலக்கியந்த காரமக
முறுமெரிப்பர் நன்று வாய்மையறிகிலர்பதிக்குணங்களோதியுணா
ராதே, யுறைபசுமதத்தரென்று தேறவுரைதருமெய்யப்பனென்
றிறுலைமுடியணிய மூத்து செம்பொனுமிதுணர்வீரால். [அசு]

உனைவுறநெருக்கியும்பரோதி மனையுறவிடர்ப்படிந்து சூழு
முடனழவர்க்கிரங்கி யேது முணராதே, பிணைவுறுநரப்ப விழ்ந்து
வாயினயலவர்க்கீனத்த பஞ்சின் வாரி பிரிவிலர்முனட்டவுண்ப தே
னுமிசையாதே, யிணைபுறுதமிட்டிரங்கள் கூடியுணர்வழிவருத்த
மிஞ்சு வேனெயெழில்வளரருக்கனந்த கோபநீகராவோர், பிணை
மறிமழுக்கரப்பைநற்றலைகளம்விரிசடைக்கணிந்து மேனிபிரிவ
றமெய்யப்பவென்கணேரவருள்வாயால். [அஎ]

அருமைதவினதிக்கணின்றிடாது கொடுவினைபலெப்புரிந்த
பாவியடர்மினிவனைத்தகைந்து பாசமகலாதே, முரிபடவிறுக்கி
யென்புமோதிபுதையுமினெனச்சினைந்து செருமுரணிமபடர்க்கு
டைந்து சோர்தலனுகாமே, வரிகொள்கமலத்தமர்ந்தகோடிநியதி
கண்முடித்தெழுந்துபாரமருவுறுதவர்க்கருந்தவீபு மனநேராம்,
விரிதடமிகட்பொலிந்த கூடனகரமர்மெய்யப்பநின்பொனேயும்
விரைமலரடிப்புகுந்து வாழுநெறிதாராய். [அஅ]

நெறிகுழன்மனத்தையன்றுகிரனியல்பலசெயற்கையென்று
கூறிநிலைகெடவிலக்கவந்துதானெர் புலவோனு, யிறைவனதியற்

கையென்ட தோதி மிடியுளகு ருக்கண் மைந்த னேர விலகுபொன் மு
டிப்ப ரிந்த தீயு மதனோடே, நிறைமிகுகு ரத்தி யென்றெ ணுமன்
முதுமகன்ம னைப்பு குந்த பாவி நிலைபழிய வெட்டி யங்க நீதி பிறழா
மே, நிறுவியம கத்து வங்கொள் கூட லமர்தருமெய் யப்ப னன்றி
யார்கொ ணிமிர்துபர கற்றி யின்ப மீயு மளியோரே. (அகூ)

அளியினமு டக்க ரும்பி னோடி ரதமுணநி ரைப்ப டிந்து வேளி
வி லமர்செயவ ளைத்து நின்ற பான்மை தரநீர்மே, லொளிர்குவளைபத்
ம மம்பின் மேவ வுருவிலியு டற்ற வந்த தாக வுழவியர்மதித்து முன்
கொ ளுட லொருவாநீள், களிபுறவு ரத்த ணைந்த போது களமரவை
கட்கி றைஞ்சி வாழ்செய் கஞலிமன்வ ளத்தி லங்குகூட னகர்வாழ்
வோய், விளிவரிய தத்து வங்கொண் ணூறிரு டறுபடிவ ழிக்கொடும்
பரேறி விரவுறமெய் யப்ப வொன்றி னோடு மருள்வாயே. [கூ0]

வேறு

அருட்பாமுத் திவைமுடிவி னடியரிற்சேர்த் தருண்முறைமெய்
யப்ப னெம்மான், றிருப்பணிமுற் பலவியற்றிச் சரியாதி புரிந்துபின
ர்ச் சேக்கி ழார்வாய்த், தருக்குறு நாற் றெண்டர்குரு பூசைநிறீஇத்
தினந்தோறுந் தகைசா லந்நாற், பொருட்பெருக முகமலரப் புகன்
றேதி யெமக்குணரப் புணர்த்தி னனால். [கூக]

புணர்முலையார்க் குடைந்துமனம் புண்ணுநி யெண்ணுதுன் புக
ழொன் றேனு, மணவரிய வமுதுகம ருருத்தாங்கு வாணுளையவமே
போக்கி, யெணவரிய துபர்பயக்கு மெரிநரகுக் காளாக விருக்கின்
றேனை, யிணர்மலர்ச்செங் கழுநீர்த்தா ரெந்தாய்மெய் யப்ப நின்க
ணெடுத்தாள் வாயே. [கூஉ]

வாயுனையே துதித்திடமெய் யப்பசெவி நின்புகழே மகிழ்ந்து
கேட்பச், சேயகலி யாணவருட் டிருமேனி கண் காணத் தேவ ரூர்
சேர், தூயமணிச் சிகரமதில் சுலாவுசின காம்புகுந்து சூழ்ந்து போற்
றக், காயமுறத் திபானித்துக் கன்மனநன் மனமாகக் கருது வாயோ.

கருட்டியக்க மொழித்தகக்கண் கலந்தொன்றைக் காட்டுதின
கசன்மெய்த் தாதை, யருட்டிருமெய் நாயன்மார்ப் பதிட்டைசெய்து
பூசைநிறீஇ யவலமார்க்கஞ், சுருட்டிபுன்பர் மலமறைத்துப் பதஙிழ

ல்வாழ் வினிதருளிச் சுத்த மாயா, சிருட்டி திதி சங்காரந் திரோபவத் தோ டனுக்கிரகச் செயல்பூண் டானல். [௯௪]

செய்யபர சிவனருணு மறைபாச முறன்முறையே செப்பி யோசை, யையெழுத்திற் பாநும்வொளி கண்டப மிருளுவம னறைந்து முன்னை, யுய்யிரண்டும் பின்னடுவு மொருபொருண்மற் றிரண்டு முயிரோடு பாச மையமறத் தெளிதியென்ற னருடருமெய்க் குரவனெம் மானவலந் தீர்ப்பான். [௯௫]

அவந்தருதுன் பகற்றுதற்கே யைந்தெழுத்தி லிரண்டகற்ற லதற்பின் சேர்த்தல், சிவந்தனையான் மாவருளாற் றெரிந்துறுதற் காமென்றுஞ் சேர்க்கு மந்தத், தவந்தருமக் கரமிவைமுற் றுரத்துவன விவையென்றுஞ் சொல்லிச் சேர்ந்தார், பவந்தெறுநல் லுபதேசம் பணித்தருண்மெய்த் தாதைகழல் பணிந்து வாழ்வாம். [௯௬]

வாக்காலு மனத்தாலு மரைபுனைதன் பதத்தாலு மலமுன்மாய்க்கு, நோக்காலுங் கரத்தாலு நுவலரிய பரானந்த நுகரு மோக்கஞ், சாக்காடு பிறப்பினிடைத் தடுமாறு தெமக்கருண்மெய்த் தாதைபாதந், தேக்காத ரத்தினெடுநெஞ் சிந்தைசெயின் முந்தைவினை சிந்து மாலோ.

சிந்தைசெய்வார் மனத்தளியார் செங்கழுநீர் மனத்தளியார் திகழ்மெய்த் தாதை, வந்திரப்பார்க் ககத்தளியார் மருவாதா ரகத்தளியார் வயங்கு மோக்கம், புந்திபுறத் தாடலைபார் புணர்பவென மேவார்ந் தாடலையார் புகல வோதித், தந்திநிண்மைத் தாடலைபார் சாற்றுவர்மெய்த் தாடலையா தரித்து வாழ்வாம். [௯௮]

தரித்திடுசெங் கழுநீரார் தாண்மலர்ச்செங் கழுநீரார் சகலர்பாச, மிரித்திடுவாய் மைத்தாதைநம் பொன்னனமைத் தாதையிலங் குமாசெய், தரத்தினின்முன் னெறியாமன் றயங்கமுன்னி னெறியாமற் றன்னைக்காட்டி, வரத்தருமெய் யானந்த வாழ்வருண்மெய் யானந்த மலர்த்தாள் போற்றி. [௯௯]

போற்றியோ மெய்க்குரவ மொழிதொழுகு கருணைமுகப் புண்டரீகம், போற்றியோ மெய்க்குரவ புன்மலமற் றிடப்பார்க்கும் புண்டரீகம், போற்றியோ மெய்க்குரவ பொய்யிலுப தேசமருள் புண்டரீகம், போற்றியோ மெய்க்குரவ புனிதவன்பர் சிரங்கொண்மணிப் புண்டரீகம். [௧௦௦]

முற்றிற்று.